

visning, at møde og stemme med Høire, at de ikke ere ensbetydende med Socialdemokraterne, i alt Fald ikke officielt. Men der er en Ting, jeg vil fortælle til det ærede Medlem, og det er, at da ved et Valg her i Landet — jeg kan bevise det — de Folk, som havde faaet disse venlige Anmodninger, og som saa havde været henne at opfylde deres Pligt, som de vare nødte til at opfylde paa Grund af deres økonomiske Stilling, saa havde faaet den Punsj, som Høire formentlig til Udrueligbedens Fremme i Almindelighed serverer for dem, for at de skulle gjøre deres Borgerpligt, begyndte de at synge socialistiske Sange — saa kom den rette Kulør frem! Jeg skal altsaa indrømme det ærede Medlem, at officielt ere Socialdemokraterne og Arbejderne over hele Landet ikke ensbetydende, men det turde være, at dersom Arbejderne turde bekjende — og jeg haaber, at det i Tidens Løb skal lykkes os at gennemføre saadanne Ting i den lovgivende Forsamling, at Befolkningen tør bekjende — ville Socialdemokraterne og den danske Arbejderstand som Helhed, i alt Fald dens store Flertal, blive Et og det Samme. Hvad nu det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) angaar, saa er han jo i de Bemærkninger, han fremsatte, kommen med ikke saa ganske Lidt. Han begyndte idag med at synge for os en af de Sange, som vi ere saa vante til at høre nu, jeg hørte ham for Næsten synge den samme Sang, da jeg første Gang havde den Ære at være her i Thinget, da der forhandles Lovforslag, der berørte vore Forhold, men da sang han den paa en anden Maade, da sagde han, som det saa ofte er blevet sagt, at han fandt det fuldt ud berettiget, at Arbejderne havde faaet en Repræsentant her i Forsamlingen. Nu derimod synger han sin Sang paa en anden Maade, nu finder han sig foranlediget til at sige til Oppositionen: Betænk, hvad det vil sige, at det socialdemokratiske Parti er gaaet fremad! Han mente, at den Røst, der var mellem Oppositionen og Høire ikke var saa dyb som den Røst, der skiller Socialdemokratiet fra Venstre. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det er den gamle Historie, det er den samme Sang, som vi have hørt paa saa mange forskellige Melodier. Snart har Høire sunget for Arbejderne: Vent Eder ikke Noget af Gaardmændene, det er det konservative Element, der holder paa det Bestaaende, og de betaler en saa lille Dagløn som muligt, og snart hedder det til Gaardmændene: Bryd Eder ikke om de fæle Socialister, som ville rage og stikke Eders Gaarde i Brand, som ville gjøre alle mulige Ulykker, ophæve Eendoms-

retten o. s. v. Vi kjende Alle disse Viser paa de forskellige Melodier, de have det samme Omkvæd; der begyndes kun den ene Gang fra den ene Ende og den anden Gang fra den anden Ende, idet det vendes om paa forskjellig Maade. Det er det Agitationsmiddel, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller saare ofte have anvendt, og jeg skal ikke misunde dem det. Men jeg kan forsikre ham om, at paa os Socialdemokrater har den Slags Midler ikke nogen Virkning, og jeg tror heller ikke, at de have det paa den øvrige Opposition her i Salen. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg ikke tror, at Tiden er til at komme frem med den Slags Ting nu efter disse Valg, thi jeg vil minde det ærede Medlem om, hvad der i Retning af Agitation mod os er gaaet forud for Valgene. Høire har søgt at bekæmpe os, ikke altid paa den nobleste Maade, selv om Partiet mener at være det nobleste og mest dannede her i Landet, og for denne Sags Skyld har man som Forbunds-fæller, naar det passede, taget under Armene dem, man ellers har bekriget, fordi de høre til de Yderligstgaaende, med andre Ord de Revolutionære. Dem har man ikke generet sig for at tage til Kampfæller mod os. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem mener, at Røsten er mindre dyb mellem Høire og de Revolutionære end mellem Oppositionen og Socialdemokratiet? Det kunde maaske være interessant for det ærede Medlem at undersøge Dybden af hin Røst, samtidig med at han bestjæftiger sig med denne. Jeg vil sige, at for os Socialdemokrater, der hidtil have arbejdet paa den Maade, som stet er, her i Landet for at vække Befolkningen til Bevidsthed om, hvad der er Marsag til den økonomiske, sociale og politiske Tilstand, som findes, for os, der have arbejdet paa en efter min Mening forsvaerlig Maade for at udbrede vor Opfattelse af Samfundsforholdene, have Valgene den Betydning, at vi have slaaet til begge Sider. Forinden Valgene kastede vi de Folk paa Døren og ud af vort Parti, som have været Høires Forbunds-fæller under Valgkampen, og paa Valgdagen trængte vi det ærede Medlems Meningsfæller bort fra deres Pladser her i Salen. Vi have slaaet til begge Sider, og de Faldne ligger paa deres Gjerninger. Vi have havt den Tilfredsstillelse, at til Trods for, at vi ikke have leflet med nogen Side, men støt og rolig have gaaet vore egne Bete i klar Bevidsthed baade om Maalet og Opgaven, og til Trods for, at disse vore yderligstgaaende Modstandere have forenet deres Bestræbelser, staa vi nu her i et større Antal end tidligere. Det tror jeg er et